

تیتراهای امروز

بسیاری از کشورهای جهان حمله تروریستی
رژیم صهیونیستی به کنسولگری ایران
در دمشق را محکوم کردند

رژیم ترور بی‌اعتبارتر شد

■ در حمله به کنسولگری ایران
سردار سرلشکر پاسدار محمد رضا زاهدی
و سر تیپ پاسدار محمد هادی حاجی رحیمی
به همراه ۵ مستشار نظامی دیگر کشورمان
به شهادت رسیدند
■ شورای امنیت سازمان ملل به درخواست
روسیه درباره حمله رژیم صهیونیستی
به کنسولگری ایران تشکیل جلسه می‌دهد
■ در حمله اسرائیل به کاروان کارمندان نهاد
غیر دولتی بین‌المللی ۷ نفر کشته شدند

ستاره کشتی ایران به المپیک پاریس می‌رسد؟

حل معمای یزدانی در مجارستان

گزارش «وطن امروز» از بسترهایی که باید در بازار
سرما به برای مشارکت مردم در تولید ایجاد شود

تولید به توان بورس

■ طراحی مشوق‌های سرما به‌گذاری، ایجاد ابزارهای
نوبین مالی و جذاب کردن بورس
برای سهامداران خرد

یادداشت

چند نکته درباره انتقام

| محمدعلی صدقی |

رژیم سیاسی منحصربه‌فردی
۲۷ اردیبهشت ۱۳۲۷ شمسی
در شهری تازه‌تاسیس به نام
«تل آویو» اعلام موجودیت
کرد و خود را «اسرائیل»
نامید، طی ۲۷۷۱۶ روز بعد،

مرزهای جدیدی در کنش سیاسی و نظامی در آسیای
غربی تعریف کرد که عمده آن را به یقین باید مصادیق
جنایت و تبهکاری دانست که ظرفیت پیگیری قضایی
را دارد. این موجودیت سیاسی تجسب و شرور، با
پشتیبانی کامل و بدون محدودیت ابرقدرت‌های
سیاسی - نظامی جهان، در ۷۶ سال گذشته برای
هیچ‌کدام از خطاهای دانسته و ندانسته خود، هیچ
هرزبنای (به معنای واقعی کلمه «هیچ») متحمل
نشده و درست مانند یک تک فرزند لوس و نتر، در
جغرافیای تاریخی و به‌هم‌پیوسته‌ای جا خوش کرده
و قد کشیده است. البته گاه و بی‌گاه، بومیان به ستوه
آمده از آزار و زیاده‌خواهی‌های «اسرائیل» کشیده‌های
آبداری نثارش کرده‌اند اما باز هم با حمایت مطلق و
بلاشراط ایالات متحده، نه تنها گوشمالی داده شده‌اند،
بلکه عملاً تلوان سختی هم بابت تحمل نکردن این
بچه لوس (ولو برای لحظاتی کوتاه) داده‌اند.

۱۳ فروردین ۱۴۰۳، اسرائیل رکورد جدیدی
از جرم سیاسی - نظامی را به نام خود ثبت کرد.
حمله نظامی در بالاترین سطح ممکن (شلیک ۶
فروند موشک) به سفارت کشوری دیگر، در خاک
کشور ثالث، در تاریخ جنگ‌های معاصر بدعتی
جدید به شمار می‌رود که جسارت دولت یهود برای
ارتکاب آن، ریشه در قدرت نظامی‌اش ندارد، چرا که
سفارت‌خانه‌ها، معمولاً بی‌دفاع‌ترین مقاصد قلمرو هر
کشور به شمار می‌روند. گذر از چنین خط قرمزی
- که البته دیگر «خط قرمز» نیست - تنها با اطمینان
و خیال راحت از حمایت آمریکا ممکن است که
امری است بدیهی و جای تعجب ندارد. فقط جای
این سوال باقی است: چرا حالا؟ چرا ۲ روز مانده به
آغاز هفتمین ماه جنگ؟ همه دنیا و خصوصاً اسرائیل
بخوبی می‌دانند به صورت طبیعی، پاتوق مستشاران
نظامی هر کشوری جمله ایران، سفارت یا کنسولگری
آن کشور است. محلی کاملاً شناخته‌شده و تابلودار.
چرا زمانی که اسرائیل مدعی است در دست و پنجه
نرم کردن با چریک‌های سبک اسلحه «حماس» و
«جهاد اسلامی» به پیروزی رسیده و فقط همین
مانده که تیر خلاص را با حمله به «رفح» بزند، باید
چنین پرونده جدیدی و غیر قابل دفاعی برای خود (و
حتی لاله همیشگی‌اش یعنی آمریکا) باز کند؟ چرا
باید در آستانه پیروزی، عالی‌رتبه‌ترین مقام نظامی
کشوری دیگر را با روشی کثیف و پیش‌افتاده
حذف کند که هیچ افتخار و مدالی برایش به ارمان
نمی‌آورد؟ سوال بی‌اهمیتی نیست.

تایپروزی

پاسخ ایران به حمله تروریستی رژیم صهیونیستی
علیه کنسولگری کشورمان در دمشق باید گرفتاری
رژیم اشغالگر در مخمصه پس از ۷ اکتبر را تشدید
و تحقق پیروزی جبهه مقاومت را تسریع کند

اکنون در موقعیت «نزیم، می‌زنند» نیستیم
ما در وضعیت **ضربات مستمر** به رژیم تل آویو هستیم

عکس مهر/مصمیم رنگین‌کمان

این جنگ گفته و منتشر شد تا ذهنیت‌ها نسبت
به جنگ واقع‌بینانه‌تر شود. با این حال اما مواضع و
مطالب منتشر شده در ۲ روز اخیر - پس از حمله به
کنسولگری ایران در دمشق - نشان می‌دهد باید در
کنار میدان جنگ، پیوست تحلیلی و توجیهی برای
تحلیل و تفسیر واقعی آرایش و اقدامات میدان نبرد
در دستور کار متولیان قرار گیرد.
■ **هدف حمله صهیونیست‌ها چیست؟**
یکی از موضوعاتی که در شفاف شدن صحنه
جنگ مقاومت و رژیم صهیونیستی بسیار موثر است
و برآوردها درباره واکنش‌های مقاومت به تهاجمات این
رژیم را واقع‌بینانه می‌کند، احاطه و تسلط بر وضعیت
دشمن صهیونیست است. چرا رژیم صهیونیستی در
اقدامی که خلاف قوانین بین‌المللی و کنوانسیون ۱۹۶۱

رژیم صهیونیستی برای کشاندن ایران به جنگ ارزیابی
کرده‌اند و برخی دیگر که معتقدند ایران برای جلوگیری
از تکرار چنین اقداماتی باید به صورت مستقیم وارد
جنگ با رژیم اشغالگر قدس شود.
این وضعیت نشان می‌دهد با گذشت ۶ ماه از
عملیات توفان الاقصی، هنوز یک تحلیل جامع و
فراگیر درباره واقعیت‌های نحوه مقابله جبهه مقاومت
با رژیم صهیونیستی در بخشی از بدنه جبهه انقلابی در
ایران شکل نگرفته است. ۳ ماه قبل، اوایل دی ۱۴۰۲
جنگنده‌های رژیم صهیونیستی سردار «سیدرضی
موسوی» از فرماندها ارشد جبهه مقاومت را در
دمشق به شهادت رساندند. آن زمان که موضوع انتقام
ایران مطرح شده بود، بحث‌هایی درباره وضعیت جنگ
جبهه مقاومت با رژیم صهیونیستی و نقش ایران در

سعید صدارت: چرا رژیم صهیونیستی به ساختمان
کنسولی سفارت ایران در دمشق حمله کرد و تعدادی
از فرماندهان و مستشاران نظامی ایران در سوریه را به
شهادت رساند؟ واکنش ایران به این ترور که سابقه که
نقض همه قواعد بین‌المللی است، چگونه باید باشد؟
جبهه مقاومت پس از این ترور، آرایش مقابله خود با
رژیم صهیونیستی را چگونه تغییر خواهد داد؟
پس از اعلام خبر حمله تروریستی رژیم صهیونیستی
به ساختمان کنسولی ایران در دمشق، مواضع و مطالب
متنوعی درباره این موضوع منتشر شد؛ از رسانه‌ها و
تحلیلگران خارجی که مهم‌ترین واکنش ایران به این
ترور را حملات گسترده‌تر حوثی‌ها به کشتی‌های اعزام
سرمزین‌های اشغالی دانسته‌اند تا برخی تحلیلگران
داخلی که این حمله تروریستی را تلاش مضاعف

این عملیات، صهیونیست‌ها تا کنون بیش از ۳۲ هزار
انسان بی‌گناه را در غزه به شهادت رسانده‌اند، زن و
بچه کشته‌اند! به بیمارستان‌ها حمله کرده‌اند و آب و
برق را بر مردم غزه بسته‌اند. این در حالی است که
مهاجرت معکوس در سرزمین‌های اشغالی آغاز شده
است. هیچ‌کدام از شهرکنشینان چه در مجاورت غزه
و چه در شمال، حاضر نیستند به خانه‌های غصبی خود
بازگردند. اختلافات درونی رژیم نیز به اوج رسیده است.
اختلافات در کابینه جنگ هر روز به شکلی نمودار
می‌شود. خانواده اسرای صهیونیست ماه‌هاست در
خیابان هستند. خدمت سربازی تبدیل به یک بحران
اجتماعی در این رژیم شده است و مخالفان نتایهاو
تجمعات خیابانی خود را از سر گرفته‌اند.
ادامه در صفحه ۲